

соціокультурну, стратегічну і дискурсивну компетенції, що складають комунікативну компетенцію, та містить різні компоненти: сфери комунікативно і діяльності.

Операційно-діяльнісний компонент навчання. Він відображає процесуальну сутність навчання та реалізується за допомогою певних методів, прийомів, формі засобів організації навчального процесу.

У дидактиці існують різні підходи до класифікації методів в навчання. Наприклад, бесіда, лекція та інші; наочні: ілюстрація, демонстрація; практичні: вправлення, лабораторні досліди, навчальні практикуми тощо; індуктивні, дедуктивні; аналітичні, синтетичні, аналітико-синтетичні, репродуктивні; проблемно-пошукові; робота з книгою, письмова, лабораторна, самостійна тощо), методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності (інтересу: змагання, пізнавальні ігри, дискусії, створення ситуацій емоційно-моральних переживань, зайнятості, апперцепцій, пізнавальної новизни; обов'язку: заохочення, покарання, переконання у значущості навчання, пред'явлення вимог тощо) та методи контролю і самоконтролю (усний, письмовий, практичний, лабораторний, машинний контроль, індивідуальне, фронтальне та програмове опитування, заліки, екзамени тощо). У навчальній роботі і методи є взаємодоповнювальними. Застосування в певний момент конкретного методу означає, що він домінує при розв'язанні завдання.

Література:

1. Педагогічна практика з методики викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Посібник для студентів / Кол. авт. під кер. С. Ю. Ніколаєвої та В. В. Черниш, К. Ленвіт, 2003.
2. Петрашук О. П. Автентичність як ознака комунікативного тестування // *Іноземні мови*. 1997. № 4.
3. Петрашук О. П. Принципи та функції стандартизованого контролю у навчанні іноземної мови в середніх навчальних закладах // *Іноземні мови*. 1997. № 2. URL: https://library.udpu.edu.ua/library_files/427509.pdf (27. 03. 2023)

ДИСТАНЦІЙНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Христин З.

*магістр факультету іноземної філології
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Наук. керівник – к.філол.н., доцент Юшак В. М.*

Вступ. Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. В епоху постійного технологічного розвитку та зростаючої доступності цифрових інструментів сучасна мовна освіта все частіше використовує дистанційні методи та методики навчання. Зважаючи на те, що обсяг знань та навичок для засвоєння студентами досить великий, а аудиторний час занять обмежений, у вік інформаційних технологій стає актуальним застосування дистанційної форми навчання.

Формулювання мети та завдання. Метою дослідження є розгляд ролі дистанційного навчання у системі освіти України, а також аналіз основних переваг і проблем, пов'язаних із створенням та впровадженням дистанційних курсів у навчальний процес.

Основний текст: результати дослідження. Дистанційне навчання – це «...індивідуалізований процес передачі та засвоєння знань, умінь та навичок, який відбувається в умовах опосередкованої комунікації з використанням телекомунікацій та

методології самостійної роботи учнів із структурованим навчальним матеріалом, представленим в електронному вигляді» [3].

Перевагами дистанційної форми навчання є: гнучкість щодо часу та місця організації освітньої діяльності, моментальна перевірка виконаних завдань та отримання статистики вчителем. До складнощів реалізації дистанційної освіти належать трудомісткість складання завдань для вчителя та підтримка мотивації учнів.

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, створення відкритих електронних освітніх ресурсів та зростаюча потреба суспільства в персоналізованому та адаптивному навчанні сприяють необхідності впровадження інноваційних технологій в освіту. Запровадження дистанційної освіти в школах та досвід інших країн [4] також є причиною підготовки студентів до вищої освіти за технологією дистанційної освіти.

О. Мусієнко та О. Зелінська вважають, що ідеальна модель дистанційного навчання включає в себе інтегроване навчальне середовище з варіантним визначенням ролі різних компонентів – технологічних, педагогічних та організаційно-методичних [2].

Технологічні аспекти дистанційної освіти включають в себе використання кейс-технологій з використанням різних типів медіа, таких як одиночне медіа та мультимедіа, а також засоби масової комунікації, такі як радіо і телебачення. Крім того, вони охоплюють мережеві технології для передачі лінійної мультимедіа, такі як аудіо- та відеозаписи через Інтернет, а також нелінійну мультимедіа, яка включає гіпермедіа, такі як вебінари та комп'ютерні телекомунікації.

Впровадження нових організаційних (технологічних) форм навчання істотно перетворює спосіб, яким здійснюється отримання та освоєння знань, а також взаємодію між викладачем і студентами. У таких моделях навчання джерелом інформації стають освітні бази даних, викладач виступає координатором навчального процесу, а студенти виконують роль інтерпретаторів знань. Педагогічні технології також зазнають змін, оскільки викладач перетворюється в тьютора та модератора, який не лише організовує навчальний процес і вдосконалює його структуру, але й надає індивідуальні консультації студентам щодо пошуку нових знань і набуття необхідних компетентностей.

В. Рах, Бруно Д. Зумбо обґрунтували й надали рекомендації щодо критеріїв аналізу моделей використання дистанційного навчання й електронного навчання та визначили тенденції розвитку дистанційного навчання, зазначили основні критерії оцінки якості дистанційного навчання (зміст, управління навчанням, організація взаємодії тих, хто навчається) [5].

Дистанційне навчання – це використання Інтернет-технологій для забезпечення взаємодії між викладачем і студентами на відстані, де всі ключові складові навчального процесу, такі як мета, зміст, методи, організаційні форми та засоби навчання, стають доступними і використовуються ефективно. Системно структурована модель дистанційного навчання – це комплекс особистих взаємодій: студент – студент, студент – викладач, студент – контент та студент – інтерфейс, які підтримують і доповнюють одна одну, й мають на меті всебічне підвищення якості навчальної діяльності кожного студента зокрема і дистанційного процесу – в цілому [1].

Дистанційне навчання - це не просто електронний аналог традиційного навчання. Воно перетворює способи навчання та матеріали з паперових в ресурси телекомунікаційного навчання. Головною метою дистанційного навчання є вирішення конкретних завдань, пов'язаних із розвитком творчого компонента освіти. Ці завдання включають в себе:

1. Залучення учня до активної участі у визначенні своїх освітніх цілей, вибору пріоритетних напрямків, форм і темпів навчання.

2. Розширення доступу до освітніх ресурсів та культурно-історичних досягнень людства, що дозволяє отримати доступ до світових культурних і наукових скарбів з будь-якої точки світу, де є інтернет-з'єднання.

3. Забезпечення можливості взаємодії учнів з вчителями, однокласниками та висококваліфікованими фахівцями, незалежно від їх географічного розташування.

4. Підвищення ефективності навчання завдяки застосуванню інтерактивних методів навчання та мультимедійних навчальних програм.

5. Створення комфортних умов для творчого самовираження учнів та можливості публічної демонстрації їх творчих досягнень, що забезпечує широкі можливості експертної оцінки.

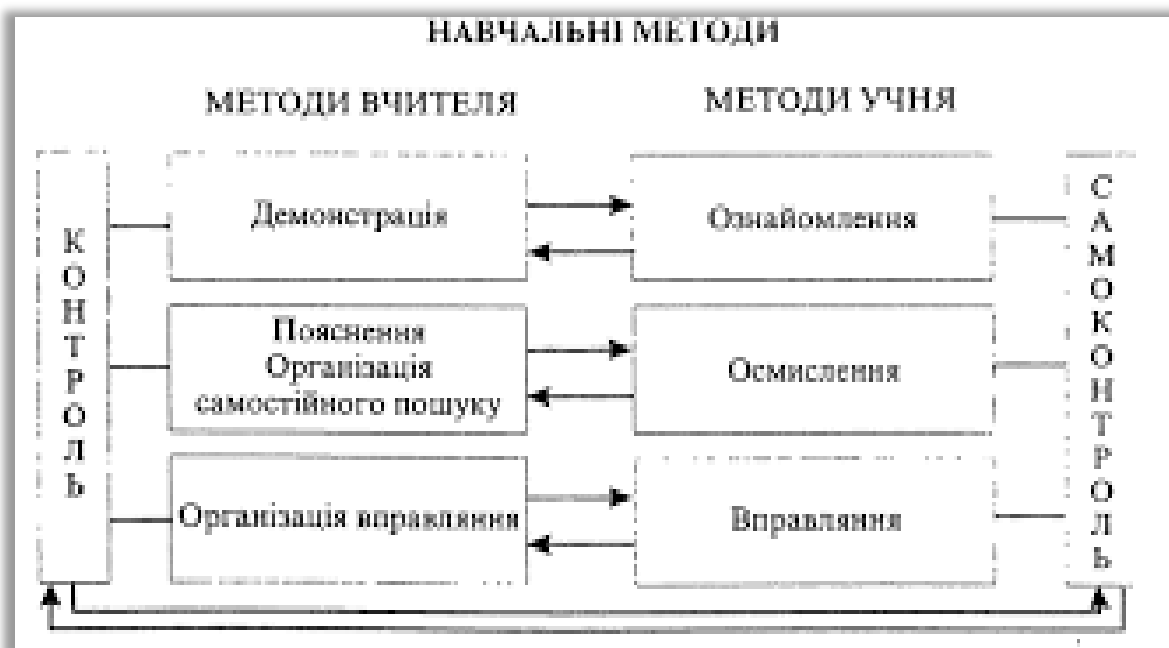

Рисунок 1. Навчальні методи іноземної мови

Висновки й подальші перспективи дослідження. Використання засобів дистанційного навчання має численні переваги, що сприяють засвоєнню навчального матеріалу учнями незалежно від відстані. Школярі можуть вибирати послідовність та тривалість виконання таких завдань самостійно, що створює можливість для індивідуального навчання, де учні можуть пристосовувати процес навчання до свого рівня знань, незалежно від освітнього закладу. Для подальшого дослідження важливим є аналіз можливостей використання комбінованого (змішаного) та дистанційного навчання в школах. Це передбачає детальне вивчення інструментів та методів, які вже успішно впроваджуються на практиці, а також розробку стратегії для створення загальнонаціонального інформаційно-освітнього середовища. У цьому середовищі можна інтегрувати інформаційно-освітні ресурси загальноосвітніх навчальних закладів, які вже мають досвід та доступ до електронних освітніх ресурсів.

Література:

1. Богачков Ю.М., Биков В.Ю., Красношанка В.О., Кухаренко В.М. та Пасіхов Ю.Я. "Концепція проекту Дистанційне навчання школярів". Інформаційні технології і засоби навчання. 5(13) Київ, 2009. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://docs.google.com/viewer?url=http://web.kpi.kharkov.ua/krio/wpcontent/uploads/sites/41/2013/04/Bogachkov.pdf>.

2. Мусієнко О., Зелінська О. “Дистанційне навчання у вищій школі: моделі і технології”, 2013. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.confcontact.com/20110929/tn_musien.php.
3. Ногай В.П. Інтеграція очної та дистанційної форм навчання у середній загальноосвітній установі. URL: http://virtkafedra.ucoz.ua/el_gurnal/pages/vyp9/nogaj.pdf
4. Moore M., Kearsley G. *Distance education: A systems view of online learning*. USA: Cengage Learning, 2011. 384 p.
5. Ruhe V., Zumbo B. *Evaluation in distance education and e-learning: The unfolding model*. New York, USA: Guilford Press, 2008.

DIE LEHRMETHODEN FÜR FREMDSPRACHEN UND ÜBERSETZUNG UNTER MODERNEN BEDINGUNGEN

Tscherewertschenko D.

Gr. ПМ 2321 (357М)

*Ukrainische staatliche Universität für Wissenschaft und Technologien
Sprachbetreuerin – M. L. Smyrnova*

Die Fremdsprachen- und Übersetzungsausbildung entwickelt sich ständig weiter und passt sich den modernen Bedingungen an, einschließlich des Einsatzes von Technologie und veränderter Anforderungen an die Sprachausbildung. Es gibt viele verschiedene Techniken im Unterrichten und Übersetzen.

Man kann Online-Kurse oder spezielle mobile Anwendungen nutzen. Mit der Entwicklung des Internets und mobiler Geräte ist eine Vielzahl von Online-Kursen und -Anwendungen für den Sprachunterricht und die Übersetzung verfügbar geworden. Sie bieten die Möglichkeit, überall und zu einem geeigneten Zeitpunkt eine Sprache zu lernen.

Wenn es nicht möglich ist, Online-Kurse in Anspruch zu nehmen, reicht es aus, nur über das Internet zu verfügen. Über das Internet haben Studierende Zugriff auf eine Fülle fremdsprachiger Ressourcen, darunter Videos, Artikel, Audioaufnahmen und soziale Medien, die zum Üben genutzt werden können.

Es gibt auch Online-Schulungen. Zu den modernen Techniken gehören interaktive Aufgaben, Lernspiele und Simulationen, die den Lernprozess unterhaltsamer und effektiver machen.

Man muss auch nicht die modernen Methoden des Übersetzungsunterrichts vergessen. Maschinelle Übersetzung und Computerlinguistik sind zu einem festen Bestandteil der Übersetzungsausbildung geworden. Die Menschen lernen, spezielle Programme zu nutzen, die ihnen beim Übersetzen und Anpassen von Texten helfen. Doch moderne Programme sind noch nicht perfekt genug, daher sollte man sich nicht nur auf sie verlassen. Sie können die Übersetzung jedoch vereinfachen, indem sie die Bearbeitungsaufgaben dem Benutzer überlassen.

Neben Textmaterialien gibt es auch Audio- und Videomaterialien. Audiovisuelles Lernen trägt zur Entwicklung der Hör- und Sprechfähigkeiten bei. Moderne Techniken konzentrieren sich auf authentische Materialien wie Filme, Fernsehserien und Podcasts.

Für angehende Übersetzer gibt es eine spezielle Ausbildung, darunter Kurse und Meisterkurse, die sie auf die Besonderheiten der Arbeit in diesem Beruf vorbereiten.

Das Studium und die Übersetzung unter modernen Bedingungen werden zugänglicher, interaktiver und an die Bedürfnisse der Benutzer angepasst. Die Technologie spielt in diesem Prozess eine wichtige Rolle und macht das Studium effektiver und interessanter.